

שְׁחֹרֵי קְרָאוּ לוֹ

לְמִשְׁפַּחַת אֱלוֹן הָיָה כָּלֵב.

בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה אָהָבוּ אֶת שְׁחֹרֵי, וְגַם הוּא אָהָב אוֹתָם. בְּיַחְוֹד אָהָב שְׁחֹרֵי לְהִתְכַּרְבֵּל לְיַד נְעָלֵי הַבַּיִת שֶׁל יוֹאָב.

יוֹם אֶחָד חָזְרוּ יוֹאָב וְאַחֹתוֹ הַקְּטָנָה דָּנָה וְלֹא מָצְאוּ אֶת שְׁחֹרֵי. "כִּנְרָאָה הֶלֶךְ לְטַיִל," אָמְרָה דָּנָה. אֲבָל יוֹאָב הָיָה מְדַאָּג, הוּא חָשַׁשׁ שֶׁשְׁחֹרֵי לֹא יַחְזֹר. בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה חִפְּשׂוּ אֶת הַכָּלֵב בְּכָל הַסְּמִטָּאוֹת בְּשִׁכּוּנָה, שָׁאֲלוּ אֲנָשִׁים וְיִלְדִים, אֲבָל אִישׁ לֹא רָאָה אוֹתוֹ.